

Установлення терміну дії тарифу повинне доповнюватися в умовах нестабільної економіки визначенням зовнішніх факторів (наприклад, темпів інфляції), зміна яких має приводити до обов'язкового автоматичного перерахунку тарифу або зміни виробничої програми підприємства.

Процедури тарифного регулювання повинні забезпечувати публічність процесу формування тарифів. Це необхідно для того, щоб досягти довіри з боку споживачів комунальних послуг, а також сприяти досягненню балансу інтересів у процесі регулювання тарифів. Публічність системи повинна забезпечити необхідна методична й інформаційна взаємодія між окремими елементами цієї системи: процедурами моніторингу, підготовки і розгляду заявок на перегляд тарифів, їхнього затвердження і вступу в силу.

Важливим фактором ефективного тарифного регулювання повинно стати підвищення професіоналізму регулюючого органа, забезпечення його роботи максимально детальними формалізованими процедурами. Відповідно до законодавства регулювання діяльності муніципальних підприємств є компетенцією органів місцевого самоврядування. У регіональних центрах і великих містах органи місцевого самоврядування здатні сформувати професійно працюючі регульовані органи або залучити до їх роботи висококваліфікованих фахівців у рамках міжвідомчих комісій. Для малих муніципальних утворень доцільно делегувати функцію з регулювання тарифів підприємств комунальної інфраструктури на регіональний рівень, що повинно підвищити якість прийнятих рішень.

СОСТОЯНИЕ СТРОИТЕЛЬНОЙ ОТРАСЛИ В УКРАИНЕ

Т.И.СВЕТЛИЧНАЯ доц., И.В.КАЛУШКА, студент 4-го курсу
*Харьковский национальный университет городского хозяйства
имени А.Н. Бекетова*
irinakalushka@mail.ru

Строительство – кумулятивная отрасль, способная вывести страну из кризиса. Строительная отрасль выступает своеобразным индикатором состояния экономики страны.

Вместе с тем, чем сильнее кризисные явления в экономике, тем медленнее в последующем строительная отрасль выходит на свой докризисный уровень развития. Обусловлено это длительностью цикла производства строительной продукции и необходимостью

заблаговременного наращивания задела незавершенных объектов для последующего ритмичного ввода их в эксплуатацию.

Капитальное строительство предоставляет большое количество рабочих мест и использует продукцию практически всех отраслей народного хозяйства. Экономический эффект от развития данной отрасли заключается в разностороннем эффекте средств, вложенных в строительство.

От возможностей активизации строительства зависят темпы структурных трансформаций в экономике страны.

На сегодняшний день актуальна проблема состояния строительной отрасли в Украине. Довольно сложно говорить о конкурентоспособности отрасли, так как она находится на грани упадка: изношенность основных фондов составляет около 60%, обеспеченность жильем по сравнению с западноевропейскими странами меньше в 3 – 5 раз.

Основной проблемой развития строительной отрасли остается увеличение себестоимости работ из-за подорожания основных составляющих строительства. Для поддержания рентабельности строительные компании вынуждены повышать стоимость работ и услуг, а это, в свою очередь, негативно сказывается на спросе со стороны заказчиков (инвесторов). Очень важно в кратчайшие сроки создать благоприятный инвестиционный климата в Украине, реальные кредитные механизмы для стимулирования жилищного и промышленного строительства, повысить конкурентоспособность отрасли.

Проанализировав данные Госкомстата об изменениях индекса объема выполненных строительных работ с 1990 по 2014 гг., можно сказать, что наблюдается тенденция снижения объема выполненных строительных работ к 2014 году. Наибольший индекс зафиксирован в 2003 году – 126,5%, а наименьший – в 2009 году. (51,8%) В 2014 году данный показатель составил 78,3% относительно 2013 года.

Что же касается 2015 года, то в период январь-август было выполнено строительных работ на сумму 29,6 млрд.грн., что на 24,6% меньше чем за аналогичный период 2014 г. Наибольшие объемы были зафиксированы в Киеве (6759, 8 млн.грн., что на 22,5% меньше, чем за аналогичный период 2014) и Днепропетровской области (3207,9 млн. грн., что на 16,4% меньше, чем годом ранее).

Приостановилось новое промышленное и коммерческое строительство, а сроки ввода многих объектов перенесены до лучших времен.

Основними причинами припинення або консервації об'єктів будівництва є відсутність фінансування, нецелесообразність будівництва або порушення діючого законодавства.

Через відсутності фінансування близько 95% будівель і 96% об'єктів не будуються, а решта – через невідповідності екологічних вимог, відсутності сировини, неукладення контрактів тощо.

Отже, будівельний комплекс займає велику частку в народному господарстві України, але в зв'язі з економічною ситуацією спостерігається зниження обсягів будівництва.

Разом з тим слід підкреслити, що головною проблемою залишається несприятливий інвестиційний клімат. Тому фінансовий механізм будівельного комплексу необхідно вдосконалювати і як можна швидше. Для підвищення результативності і ефективності даної галузі потрібні ефективні проектні рішення в градостроєнні, будівництві і капітальному ремонті.

Таким чином, щоб відродити будівництво як потужний важіль економіки країни, необхідно розглядати його як систему, а не тільки як галузь і виробничі процеси на будівельній площадці.

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ В УПРАВЛІННІ РОЗВИТКОМ РЕГІОНУ

В.В. ВЕЛИЧКО, к. е. н., Ю. Р. ЄНІКЄЄВ, Д. В. МОЛЧАНОВ

Харківський національний університет міського господарства

імені О.М. Бекетова

nika.velni@mail.ru

Розвиток сучасних економічних відносин і методів господарювання вимагають підвищення інвестиційної привабливості як окремих підприємств, так і регіону в цілому, оскільки активність інвестиційного процесу по суті визначає життєдіяльність економіки регіону.

Розвиток економіки сьогодні вимагає від підприємств, з одного боку, підвищення їх конкурентоспроможності, а з іншого, забезпечення стабільності і стійкості їх функціонування в умовах динамічно мінливого економічного середовища. Розвиток суспільства в цілому та окремих господарюючих суб'єктів базується на розширеному відтворенні матеріальних цінностей, що забезпечує зростання регіонального капіталу.